

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησίᾳ τῆς Εφημερίδος ἐντὸς τῆς ἰπικρυτείας δραχ. 30. καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικασικὰ λεπ. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν

Ὅσοι ἐν τοῖς πολέμοις συμφέροι τοὺς εὐψυχότατους πρώτο, τάττει, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτο καὶ δικαιοτάτους προστάται του τλήθου. Ἐ. Ἀριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀπὸ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον εὐκόλως δύναται τις νὰ ἴδῃ τὰς ὁποίας καταχάλλουν προσπαθείας ἀδικόπως οἱ ἰησοῦται εἰς τὴν ἐξέπλωσιν τοῦ προσηλυτισμοῦ των· ἂν εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν ἠδυνήθησαν νὰ ρίψωσι βίβλας, πολὺ πλέον εἰς τὰ λοιπὰ κράτη.

Ἀναγινώσκειται εἰς τὸν Φάρον τῆς Μάνσης (Σαιντ—Λό). — Προλαβόντως ὠμίλησαμεν περὶ μιᾶς νέας σταυροφορίας τὴν ὁποίαν οἱ ἰησοῦται ἐπειράθησαν ἐναντίον τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ πάντα ἐπεστρέφοντο εἰς τὸ νὰ θάλλῃ εἰς χεῖρας τῆς ἡ συντροφίας τοῦ Ἰησοῦ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, ἥτις, λέγει εἰς ἕκ των προσηλύτων, τῆς ἀνήκει κατὰ θεῖον δικαίωμα.

Δὲν δυνάμεθα ἀρκούντως νὰ καταπολεμήσωμεν τὴν τάσιν αὐτὴν τῆς πέραν τῶν ἄλπεων

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Ἀναγινώσκειται εἰς τὸν Ταχυδρόμον τοῦ Λίονος. — Ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας τῶν γυναικῶν ὑπῆρξε πολὺ παθητικὴ καὶ σχεδὸν ταραχώδης. Ἐπρόκειτο νὰ συντεθῇ ἢ νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐνδυμασίς τὴν ὁποίαν αἱ ἀκαδημαϊκαὶ γυναῖκες πρέπει νὰ παραδεχθῶσι διὰ τὰς ἐπισήμους συνελεύσεις. Ὅλας αὗται αἱ δέσποιναι κατετάχθησαν εἰς τὸν κατάλογον διὰ τὰ ὀμιλῆσαι περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. Τὸ οὐτὸ θέλει γίνεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις· θέλουσι ἀριθμεῖσθαι πάντοτε τότε ὀμιλίαι, ὅσαι φητέρισαι ἤθελον εἶσθαι πορόντες εἰς τὴν συνεδρίαν. Ἐνταῦθα τὸ ἀντικείμενον ἦτο περὶ ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων μία γυνὴ ἤθελον ὀμιλεῖν μᾶλλον δύο φορὰς παρά μίαν. Ἡ ἐνδυμασία εἶναι ζήτημα οὐσιώδες καὶ ζωηρόν, ἐν καθ' αὐτὸ συστατικὸν ζήτημα. Ἐκάστη ἐκ τῶν δεσποίνων αὐτῶν ἐπέφερε γνώμην θεμελιωμένην ἐπὶ τῆς πείρας ἢ ἐπὶ τῆς μακρᾶς σπουδῆς περὶ τὴν πράξιν· ἐκάστη ἐπέβηκε νὰ γένῃ παραδεκτὴ ἡ ἐνδυμασία ἥτις ἦτο πλέον πρόσφορος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χαρίτων των τῆς ἢ εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ἐλαττωμάτων τῆς, ὃ κεκρόφαλος (τὸ κάλυμα τῆς κεφαλῆς) ὑπῆρξεν ἐν πρώτοις τὸ ἀντικείμενον τῆς συζήτησεως.

ἀντενσεργείας. Τοῦτο μόνον λέγομεν διότι κυβερνῆται μὴ ἀπατῶνται μεγάλως ἂν πιστεύωσιν διὰ τὸ δύνασθαι νὰ εὗρωσιν εἰς αὐτὴν ὑποστήριγμα· οἱ ἰησοῦται ὄχι μόνον εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε ἐχθροὶ τῆς ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως· ἀλλ' εἰ εὗρισκοντες βοηθὸς εἰς τὰς ἀνοήτους προσπαθείας των, δύνασθαι ἀναποφύκτως νὰ ἀλοκώσουν ὅλον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τὸ ἐκθέσουν εἰς δύο κινδύνους, τοὺς πλέον μεγάλους καὶ ἀληθινούς.

Μὲ μεγίστην λοιπὸν λύπην μὴ ἴδομεν τὴν ἀδράνειαν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κινήματων ἀνηκόντων εἰς τὰς πλέον δυσμενεῖς ἡμέρας τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, καὶ τὸν ἠκούσαμεν νὰ εἴπῃ ἐπὶ τοῦ θήματος ὅτι ἀνέχεται εὐχαρίστως τὰς περὶ αὐτοῦ ἀδελφότητος. Ἐντύτως λοιπὸν ἀποτεινόμενοι εἰς τὸν Κ. Διοιτητὴν τῆς Μάνσης τὸν ἐρωτῶμεν ἐν τίνι δικαίωματι καὶ αὐτὸς ὑποφέρει ὡσαύτως τὴν ὑπαρξιν εἰς τὸ τμήμα του μιᾶς τοιοῦτου εἶδους ἀδελφότητος, ἥτις δὲν εἶναι οὐδὲ δύναται νὰ ἦναι ἀναγνωρι-

σμένη εἰς τὸ κράτος. Καὶ πραγματικῶς, ἰδοὺ τί μᾶς γράφει ὁ εἰς Κουτάνεις (βόρειος πόλις τῆς Γαλλίας) ἀντιποικριτὴς μας.

Ἐπὶ πολλῶν μηνῶν ἤδη εὕρισκόμεθα εἰς ἕνα οἶκον, ἀγορασθέντα ἀπὸ τὸν Κ. Ἀββὰ Μαβίρον, συστημένον ἐν εἶδος πρωτοτύπου Σχολείου ἀδελφότητος ἀγνώστου. Ἄλλ' ὁ Κ. Ἀββὰ Μαβίρος ἐπαρουσιάθη κατ' ἀρχὰς ζητῶν νὰ συστήσῃ σχολεὸν στοιχειώδους ἐκπαίδευσως· ἀλλ' ἐπὶ τέλους αὐτὸς ἐτύπησε σχολεῖον διὰ τοὺς μεγάλους συγκείμενον σήμερον ἀπὸ μίαν εἰκοσάδα νέων διδρασιμένων νὰ διευθύνουν ἀρχαῖα σχολεῖα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐλεημονετικῶν ἀδελφότητος. Τοῦτο δὲν εἶναι λοιπὸν ἄλλο εἰμὴ καθ' αὐτὸ συναγωνισμὸς συστηθείς ἀποτόμως, μὲ περιφρόνησιν τῶν νόμων, ἐναντίον τοῦ πρωτύπου σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου.

Δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ Κ. Διοικητὴς τῆς Μάνσης δὲν ἔχει μέχρι τοῦδε ἰδεῖν τοῦ ὀλεθροῦ τούτου ἐργου· ἄλλως τε ἤθελον ἐπι-

Μία νέα ἀκαδημαϊκὴ καταταχθεῖσα εἰς τὸν κατάλογον διὰ τὸ ὀμιλῆσαι ἢ πρώτῃ ἐπρότεινε νὰ κοσμηθῇ τὴν κεφαλὴν των μὲ τὰς κόμας των ἢ μὲ μακροὺς βόστρυχας (κατὰρὰ) κατὰ τὸ ἀγγλικὸν καταβαίνοντας ἕως εἰς τὰ κάτω τοῦ προσώπου. Αὐτὴ ὠμίλησε κατὰ τὴν ἀρεσκείαν τῆς ἐξαιρέσεως, ἀλλὰ μὴ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῆς ἀκαδημίας, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέσα ταῦτα δὲν ἐσυγχώρουν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κοσμήσεως. Ἐλάβε τὸν λόγον διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἀξιοὶ τῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ τίτλου γυναικῆς, ἐπρεπε νὰ ἀποφεύγουν τὸν μάταιον αὐτὸν στολισμὸν καὶ νὰ θάλουν πέλους (καπελίνα) μὲ πτερὰ, σχήματος σοβαροῦ καὶ σεμνοῦ. Ἡ γνώμη αὕτη ὑποστηρικθεῖσα ἀπὸ τὸ μέρος τὸ σεβαστὸν τῆς ἐμνημόρευσε, κατεπολεμήθη ἀπὸ τὰς νέας κεφαλὰς. Ἡ φιλονικία ἠύξησεν εἰς τρόπον ὥστε νὰ λάβῃ ἐντονον χαρακτήρα καὶ νὰ καταστήσῃ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς προσωπικότητας, ὅτε ἡ πρόεδρος ἤχησε τὸν κώδωνα καὶ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς μίαν συνετάραν ἡλικίας ὀρίμου, ἥτις ἐξεφράσθη κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐ Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης οὕτε περὶ τῶν φοστρήμων οὔτε περὶ τῶν πέλων. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄρκων ὑπάρχει, νομίζω, εἰς μέτρον ὅρος· ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ μάλιστα. Δυνάμεθα ἐν πρώτοις νὰ παραδεχθῶμεν τὸ λεπτεῖν κάλυμα (σινουζέτο), ἀλλὰ τὸ κάλυμα τοῦτο θέλει κα-

ρᾶξαι νέας δυσκολίας· ἐὰν ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν περὶ τῆς μορφῆς του συνενόησιν, δὲν θέλωμεν δυνηθῆ νὰ συμφωνήσωμεν περὶ τοῦ σχήματος. Ὑπάρχουν ἄπειρα εἶδη καλυμμάτων! — καλύματα κατὰ τὸ χωρεῖν, καλύματα κατὰ τὸ Γερμανικόν, καλύματα κατ' αὐθὴν, καλύματα κατὰ γένεια, κτλ. κτλ. Τὸ κατ' ἐμὲ θέλω ζητῆσαι τὰς ψήφους σας ἐπὶ τοῦ σαρκίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει πολλὰς ποικιλότητας καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδὲ πολλὰς ζῆλας. Τὸ σαρκίον εἶναι ταῦτο χρόνως καὶ περικαλές, καὶ εὐγενές καὶ φιλοσοφικόν. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ φύλου μας ὅστις διέπρεψεν κατὰ τὸ μάλλον εἰς τὴν Γαλλικὴν παιδείαν, ἡ Κυρία Στάελ, ἠγάπα πολὺ τὸν ἀνατολικὸν αὐτὸν στολισμὸν. Ὁ Κ. Γεράρδος μὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ κεφαλὸθασμα μᾶς τὴν ἐπαρέστησε εἰς τὴν εὐφρεστάτην προσωποποιίαν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς μίαν ἐκ τῶν ἡρωιδῶν του. Ἰδοὺ τὸ πρωτότυπον παράδειγμα τὸ ὁποῖον σας προτείνω. Ἄς καλυφθῶμεν μὲ τὸ σαρκίον τῆς Κορίνθου, καὶ θέλωμεν κάμει τότε ἐπίδειξιν.

Ἡ εὐγλωττος αὕτη ὀμιλία ἐπροξένησε κάποιαν ἐντύπωσιν.

— Ἄλλ', ἀντέκειρε μία νέα δέσποινα, εἰς τὴν εἰκονογραφίαν τοῦ Γεράρδου, ἡ Κ. Στάελ καὶ ριστάνεται πεντηκονταπέντε ἐτάσι.

πλήξει σφιδρῶς διὰ τοῦτο τὸν ὑποδιοικητὴν τοῦ Κοντάρες· ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη, οὗτος δὲν δύναται ἤδη νὰ προτείνῃ ἄνοιαν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει βραδύνει νὰ δώσῃ τέλος εἰς μίαν πράξιν τὴν ὅποιαν ἀποδοκιμάζει ὁ νόμος, καθὼς καὶ τὸ καθ' αὐτὸ συμφέρον τῶν κατοίκων.

— Γράφουν ἀπὸ τὰ μεθόρια τῆς Τουρκίας, τὴν 13 'Ιουλίου. — Ἡ μεγαλύτερα ἡσυχία κυριεῖ εἰς τὰ μεθόρια τῆς Σερβίας καὶ περιμένεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὴν μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἄλλην τὸ Βεράτι τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου, καθὼς καὶ ἡ ἐπιχώρισις τῆς ἐκλογῆς ἐκ μέρους τῆς Ῥωσίας. Ὅτι ὁ Κ. δε' Λιβεὺν ἐνήργησεν εἰς Βελιγράδιον εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ῥωσίας, καὶ εἰς τὴν περίστασιν ἀκόμη καθ' ἣν ἡ διαγωγή του ἤθελεν ἀποδοκιμασθῆναι, τὰ πράγματα θέλουν ἀφεθῆναι εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν διὰ νὰ μὴν ἐκτιθεῖται ὁ τόπος εἰς κινδύνους νέων ἐπαναστάσεων, καὶ δύναται τις νὰ ἀναγγείλῃ χωρὶς φόβου τοῦ νὰ ἀπατηθῆ, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ δυνάμεις αὗται ἴδον μὲ δυστρέσκειάν τῶν τὰ διακρέζαντα, θέλουν συντελεσεῖν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς αὐτῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων (statu quo). Ὁ Βούτζιχ καὶ ὁ Πετρονιόιχ δὲν ἀνεχώρησαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ Κραγεβάτζ. Πολὺ ἄπορον ὑπῆρξεν ἡ ταχὺν τοῦ Βαρόν δε' Λιβεὺν ἀναχώρησις διὰ τὴν Πετρούπολιν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς οὗτος ἀνεχώρησεν, ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ θεωρῇ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου ὡς ἀπαρτίσκουσαν τὴν Ῥωσίαν. Ἡ παρουσία τοῦ Βαρόνου ἤθελεν εἶσθαι ἀρκούσα νὰ καταστρέψῃ τὴν τοιαύτην γνώμην καθ' ὁλοκλήραν.

(Ἐφημ. τοῦ Αὐγούστου 21 'Ιουλίου)

Ἀναγιώσκεται εἰς μίαν Ἐφημερίδα τῆς πρωίας. — Αἱ ἐκ Τουλόνος ἐπιστολαὶ συμφωνούν λέγουσαι ὅτι ὁ Ὄθωμανικὸς στόλος

Ἐν τάξει ! ἐν τάξει ! ἐφώναξαν ὅλαι αἱ παλαιαὶ τῆς συνλεύσεως.

Ἡ πρόεδρος ἤχησε τὸν κώδωνα καὶ εἶπεν — Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ κανονισμοῦ ἀπαγορεύει ῥητῶς τὴν παρουσίαν, ὑπὸ ὅποιανδήποτε προφάσει, παντὸς περὶ ἡλικίας ζητήματος. Ἐπειδὴ καὶ παρεβιάσθη τὸ ἄρθρον τοῦτο, σὰς προσκαλῶ εἰς τὴν τάξιν, καὶ ὑποδύλλω τὸ σαρίκιον εἰς τὴν ψήφοριαν.

Οὕτως αἱ παλαιαὶ ἠνώθησαν μὲ τὰς ὀρίμου ἡλικίας ἀκαδημαϊκὰς δεσποίνας, καὶ τὸ σαρίκιον ἔγινε παραδεκτὸν διὰ τῆς πλειοψηφίας ἧτις ὑπῆρξε εἰς ἐπτὰ ψήφους περισσότερον.

Ἡ ἀκαδημία ἐτακτοποιήθη ὡς πρὸς τὸ κάλυμα τῆς κεφαλῆς ἔμενε νὰ τακτοποιηθῆ ἡδὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία τῆς. Ποῖον ἐνδυμα θέλομεν φέρει; ποῖον κῆψιμον θέλει ἔχει; ποῖον χρώμα; ποῖον στολισμὸν; — Μία δεσποινικὴ ποιήτρια ἐπρότεινε τὸν λευκὸν ἐκ μεταξίου χιτῶνα ἐστολισμένον κατὰ τὰ ἄλλα μὲ πρασίνους δάφνας. Ἄλλα μυθιστορίνα τριάκοντα ἐτῶν ἐζήτησε τὸ κόκκινον ἐνδυμα. Αἱ ἀρχαιότεραι τῆς ἀκαδημίας ἀπήσαν τὰ βαθία χρώματα καὶ τὰς πλατωμίδας (τὰ ἄνω τοῦ ἐνδύματος) μετὰ λαμμηκαλύμματος. Αἱ νεώτεραι ἤθελον κωντὰς τὰς χειρίδας (μανίτικ) καὶ τὰς πλατωμίδας χωρὶς λαμμηκαλύμα. — Καθεὶς διδάσκει κατὰ τὸν ἅγιον

εἶναι ἐμπροσθεν τοῦ Τουνεσίου ἂν τὸ πρῶμα ἔχεται ἀληθείας, ἢ ἀισχύνη ἀποδίδεται ὅλο κληρὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διότι δὲν τοῦ ἔλειπον αἱ περὶ τοῦτου εἰδοποιήσεις. Μόλις εἶναι δεκαπέντε ἡμέραι ἀφ' ὅτου ἡμεῖς ἀνηγγείλαμεν ὅτι ἡ Πόρτα ἐφόπλιζε τὸν στόλον τῆς; καὶ ἦτοι μάζετο νὰ ἀναεῖσθαι τὰς κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους ἀποπείρας τοῦ ἐναντίου τῆς ἀντιβασιλείας τοῦ Τουνεσίου, καὶ ὁ στόλος μας εὐρίσκειτο κλεισμένος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Τουλόνος· μόλις ἐστάλη ἓν δίκροτον κατὰ τὰ Δαρδανέλια διὰ νὰ παρατηρῇ τὰ κινήματα τῶν τουρκικῶν πλοίων.

Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις διεκήρυξεν κατὰ πᾶσιν ἐπαναλήψεις ὅτι ἐλλελλε νὰ ἀντιτείνῃ πάντοτε εἰς πᾶσαν κατὰ τῆς ἀντιβασιλείας τοῦ Τουνεσίου ἀπόδοσιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων· αἱ πράξεις τῆς ὑπῆρξαν μέχρι τῆς σήμερον σύμφωνα μὲ τοὺς λόγους τῆς; τὸ καθέκαστον ἔτος μίαν μοῖρα περιφέρειτο ἐμπροσθεν τοῦ Τουνεσίου ἅμα ἐγίνετο τὸ παραμικρὸν κίνημα εἰς τὸν ναύσταθμον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἤλλαξε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου; Ἡμεῖς δὲν δύναμεθα νὰ ἀπολύσωμεν καμμίαν ἐκαιοποίησιν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Μαρόκου, καὶ δὲν ἠξέυρομεν οὐδὲ νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὸν γείτονα μας, τὸν σύμμαχόν μας βίην τοῦ Τουνεσίου. Ὁ ἡγεμὸν οὗτος ἔχει ἤδη τακτικὴν στρατὸν, ἡμεῖς τοῦ ἐστείλαμεν ἓνα ἀνώτερον αξιωματικὸν διὰ νὰ ἐξκολληθῆσθαι τὸν διοργανισμὸν τοῦ λαβόντα ἀρχὴν ἀπὸ τὸν λοχαγὸν Ἀγγλὸν Κουσιδίνον· ἀλλ' ὁ στρατὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῆ εἰς μίαν δύναμιν ναυτικὴν ἧτις ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πῦρ τῶν ὀχυρομάτων τῶν Γολέτας καὶ νὰ κυριεύσῃ εὐκόλως τὸ Τούνει.

Ὁ τουρκικὸς στόλος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλιν τὴν 5 'Ιουλίου· ἐσύγκειτο ἀπὸ τὸ δίκροτον Μαχμοὺδ εἶ, φέρον σημαίαν τοῦ ἀρχιναύαρχου, τὸ Πεκί Ζα-

του λέγει ἡ παροιμία. — Εἰς τὸ μὲγξ τοῦτο ζήτημα τῶν πλατωμίδων ἡ ὄριμος ἡλικία ἦτις θέλει νὰ δεικνύει ὠραίας ὠμοπλάτας, ἠνώθη μὲ τὴν νεολαίαν καὶ ἀπεφασίσθη ὅτι καθεὶς μίαν ἀπὸ τὰς ἀκαδημαϊκὰς γυναίκας νὰ κόπῃ τὸ ἐνδυμὰ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν τῆς ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τὰ ζωρὰ ἢ ἀνοικτὰ χρώματα νὰ μείνουν ἀπαγορευμένα. Τὸ ἀκαδημαϊκὸν λοιπὸν ἐνδυμα θέλει εἶσθαι ἀπὸ μαῦρον μεταξωτῶν, ἐστολισμένον μὲ ἐν ἐπίβλημα τῆς ἰδίας στόφας περικεντημένον μὲ κλαδωτῶν ἐκ πρασίνων ἀφρονῶν στεφάνιον.

Ἡ κυρία Ἀγαπητὴ Ταστου amable Tastu) κατατάττεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν δεσποίνων αἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐμῶσιν εἰς τὴν ἀκαδημίαν καὶ κατὰ λάθος ἐκοινοποιήθη ὅτι ἡ κυρία Λουίζα Κολέτ εἶχε λάθει μέρος. Ἡ κυρία Λουίζα Κολέτ ἀπεποιήθη ἐπίσης τὴν τιμὴν αὐτὴν.

Ο ΠΑΤΗΡ ΜΑΘΕΒΟΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΒΕΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἀναγιώσκεται εἰς τὸ Μόριγκ — Πῶστ τῆς 1. Αὐγούστου — Χθὲς πρῶτὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς μητροπόλεως, ἐκοινοποιήθη ἡ ἐλευσις τοῦ πατρὸς Μαθέβου, ἀποστόλου τῆς ἐγκρατείας. Ἦλθε διὰ νὰ κάμῃ προσηλύτους; καὶ νὰ δεχθῆ ἀνθρώπους ἔχοντας διάθεσιν νὰ δώσουν τὸν ὄρκον τῆς ἐγκρατείας. Ὁ τόπος τὸν ὅποιον ἐκλεξε

φ ε ρ , Ν ο υ σ ρ ε τ ι γ ε , πλοιαρχούμενον ἀπὸ τὸν Κεκλά—Βέη ἢ ἀντιναύαρχον ἀπὸ τὰς φρεγάτας Σ κ ι α χ α θ , Μ ε ρ α τ , διοκουμένας ἀπὸ τὸν Ζαφέρ—Πασσά (τὸν πλοιαρχὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ δίκροτου Βάλκερ, δεξις, χωρὶς νὰ ἔχη τὸν τίτλον τοῦτον, εἶναι ὁ ἀληθὴς διοικητὴς τοῦ στόλου ἀπὸ τὴν Κυρβέτα Ἀ μ ε ρ ι κ ἰ ἂ ν α ν , ἀπὸ τὸ θρίκιον Κ α β ε — Ζ α φ ε ρ καὶ ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον Ἐ σ σ ε ρ ι - Δ γ ε δ ἰ ὁ τὸ ὄλον ἐννέα σκέρη, φέροντα στρατεύματα δι' ἀποβίβασιν. Ὁ στόλος οὗτος, παρατηρηθεὶς εἰς τὸ πέλαγος τὴν 19 'Ιουλίου ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον νασσοκομεῖον ὁ Κ ε ρ β ε ρ ο ς , ἐφθασεν εἰς Τούνει τὴν 22. Ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔλαβεν εἰδήσιν περὶ τῆς μοῖρας αὐτῆς τὴν 24, διότι, εὐθὺς τὴν 25 τὸ πρῶτ, τηλεγραφικὴ διαταγὴ διατάζει τὸν διοικητικὸν ναύαρχον τοῦ Τουλόνος νὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ Τούνει τὰ πλοία τὰ ὅποια εἶχον τὴν ἀναγκιάν ζωοτροφίαν των. Τὴν ἐπύριον τῆς 26 τὰ δίκροτα ὁ Γ ε μ μ ἄ π ε ς 100 κανονίων, διοικούμενον ἀπὸ τὸν Κ. Λεγοκράντ δε Τρομελίν· τὸ Ἀ λ γ ε ρ ι ο ν , 80 κανονίων, διοικούμενον ἀπὸ τὸν Κ. Φαβεντον, ἦτον εἰς τὸ πέλαγος, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ὁ Κ ἄ σ τ ω ρ , διοικούμενον ἀπὸ τὸν Κ. Ἀσιέ, ὑποναύαρχον τοῦ δίκροτου, ἐπροηγέτο τούτων. Ἡ πολεμικὴ κορβέτα ἡ Κ ἰ ρ κ η ἦτοι μάζετο, τὴν 28 'Ιουλίου, νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐνωθῆ μὲ τὰ δίκροτα. Κατὰ δυστυχίαν διααὐτὰ τὰ πλοία θέλουσιν φθάσει πολλά ἀργά εἰς τὸ Τούνει διὰ νὰ ὑπερασπισθῶν τὸν Βέην.

Λέγεται ὅτι ὁ Κ. ἀντιναύαρχος Παρσεβάλ-Δεσχενὲς ἠκολούθησε κατώπιον τὸν τουρκικὸν στόλον μὲ τὸ δίκροτον ὁ Ἀ κ α μ π τ ο ς καὶ μίαν κορβέτα· ἀλλὰ θέλει δυσκολευθῆ νὰ διαμαρτυρηθῆ ἢ φωνή του, βοηθημένη ἀπὸ τὴν ἀδύνατον αὐτῆν μοῖραν, δὲν θέλει εἰσακουσθῆ. Ὁ Κ. Παρσεβάλ — Δεσχενὲς ἐδιωρίσθη ἐσχάτως διοικητὴς τοῦ εἰς Μεσόγειον στόλου, ἀντικατασταθεὶς εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυάρχου Κ. Μκὸν ὁ Κ ἄ σ τ ω ρ τοῦ φέρει τὸν διορι

ὁ πατήρ Μαθέβος ὑπῆρξε μίαν εὐρύχωρον πλατεῖα ἀρκετῆς ἐκτάσεως, κειμένη πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀσατελῆς. Ἦτον δέκα αἱ ὄροι δταν ὁ σεβαστὸς ἀνὴρ ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος, συνοδευμένος ἀπὸ τοὺς δύο γραμματεῖς τοῦ Ὁ Μεῆρ ἢ Μ' Κενάρ, μὲ μουσικὴν, καὶ ἀπὸ πολλὰς ἑκατοντάδας σπαδῶν του, φέροντας σημαίας. Πλείον τῶν χιλίων ἀτόμων εὐρίσκοντο ἐκεῖ περιμένοντες τὸν σεβαστὸν πατέρα ὅστις ἐχαιρετήθη μὲ πολλὰς προσφωνήσεις. Πρὸς δυσμὰς ἀνηγέρθη ἓν μὲγξ σαναθῶτον ἀνώγειον, δυνάμενον νὰ περιεῖη πλείον τῶν τετρακοσίων ἀτόμων. Πολλοὶ ὑπουργοὶ διακρίσαν θρησκευτῶν καὶ πολλοὶ εὐγενεῖς σίτινες ἐμελλον νὰ λάβω μέρος εἰς τὴν τελετὴν ἀνεβῆσαν ἐπάνω ἀνέβη ἀτάκτως καὶ ὁ πατήρ Μαθέβος, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἄρχισε νὰ κάμῃ τὴν ὁμιλίαν του, τὸ σαναθῶτον κατεκρευνίσθη καὶ ὅλοι ὅσοι εὐρίσκοντο ἄνω ἔπεσαν ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἀνηγέρθησαν εὐθὺς οἱ εὐλαθεῖς καὶ αἱ σαναίαι, καὶ ὅταν αὐτὸς ἔγεινεν ἡ ἐναρξὶς μετὰ τὴν τελετὴν. Ὁ Πατήρ Μαθέβος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ῥήτορες, ἔκαμον ὁμιλίαν καὶ ἔπειτα ὁ σεβασμὸς ἀνὴρ ἄρχισε τὴν ὑπόσχην τῶν μελῶν τῆς εταιρίας τῆς ἐγκρατείας. Πολλὰ δέσποιναι, ἐστολισμέναι προσσηκῶτως, συνκατελέχθησαν ὡς μέλη. Ἡ τελετὴ αὕτη διάρκεισε μέχρι τῶν τριῶν ὥρων τοῦ ἑσπέρας, καὶ λέγεται ὅτι πέντε χιλιάδες τὰ ἄχιστον ἀνθρώπων ἔθωκαν τὸν ὄρκον.

σμών του τούτου· εάν δέν τόν εἶρη εἰς τό Τού
ναι, θέλει λάθει τόν δρόμον τῆς Σμύρνης.

— Γράφουν ἀπό τήν Ῥώμην, τήν 13 Ἰ-
ουλίου — Πολλοί ἐκκλησιαστικοί Πολonoί ἐφ-
θασαν ἐνταῦθα ἐσχάτως. Δέν μένει ἀμφιβο-
λία, κατὰ τοὺς λόγους τῶν ἐκκλησιαστικῶν
τούτων, ὅτι ὁ κζάρ ἐπιμένει εἰς τόν σκοπόν
του να ἀντικαταστήσῃ εἰς τήν Πολονίαν τήν
γραιικὴν ἐκκλησίαν εἰς τόν τόπον τῆς καθο-
λικῆς. Περιμένονται νέα παράπανα διὰ τήν
κατάβλησιν τῆν ὁποίαν ὑποφέρουν οἱ καθολι-
κοί τῆς Πολονίας. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἐφθασαν
καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐδειξέ
τήν ἐπιθυμίαν νά συστήσῃ τήν καλὴν ἀρμονί-
αν μεταξὺ τοῦ καὶ τῆς ἀγίας καθέδρας. Τὸ
μυστικοσυμβούλιον τῆς Πετροπόλεως θέλει δι-
δάσει εἰς εἰδήσεις τὰς ὁποίας λαμβάνει ἡ ἀγία
καθέδρα διὰ τοὺς καθολικοὺς τῆς Πολονίας
δέν ἔχουν καμμίαν βλάβην, ἀλλὰ μὲ τὰς διαδη-
λώσεις αὐτὰς δέν γελᾶται ὁ κόσμος. Λέγεται
ὅτι ἡ ἀγία καθέδρα ἠέλπητε νά κάμῃ νέα πα-
ράπανα ἐναντίον τῆς Ῥωσικῆς πολιτικῆς, ἀλ-
λὰ φαίνεται ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος παρελήφθη.

— Γράφουν ἀπό τήν Ῥωσίαν ὅτι πολ-
λοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι στενοχωροῦνται ἀπὸ
τὰς καταπίσεις εἰς τὰς ὁποίας καθυποβάλλον-
ται ὅσοι ἐπαγγέλλονται τήν καθολικὴν θρησκεί-
αν. Ὁ κόμης Στρογονόφ, ὑπουργὸς τῶν ἐσω-
τερικῶν, ἀπέδληθη τῆς θέσεώς του διότι δέν ἦ
δύνατο νά παραδεχθῇ τὴν δήμευσιν τῶν κτη-
μάτων τῆς ἐκκλησίας τῶν καθολικῶν. Ὁ κό-
μης δε Βοσκνένδρφ ὀλίγον ἔλλειψε νά ἐκπέσῃ
τῆς βασιλικῆς εὐνοίας, διότι ἔλαβε μέρος εἰς
τὴν ὑπεράσπισιν πολλῶν καταδικωμένων ἀτό-
μων. Καὶ αὐτὸς ἡ κόμης τοῦ Νεσεελρόδε, μ' ὄλην
ταύτην τὴν μεγαλίαν ἐπιβρότην, δέν ἐτόλμη-
σε νά ἀπέβῃ πρὸς βοήθειαν μιᾶς δυστυχούς
μητρὸς, ἡ ὁποία ἐφυλακίσθη, ἀφοῦ τῆς ἀφηρέ-
θησαν προηγουμένως οἱ παῖδες τῆς, διὰ νά
παιδαγωγηθῶσι κατὰ τὴν γραικορωσικὴν θρη-
σκείαν.

— Δύω υἱοὶ τοῦ Ἀλή - Μίρζα, ἀνήκον-
τες εἰς τὸν θρόνον τῆς Περσίας τοῦ σημερινοῦ.
σάχ, ἐφθασαν τὸ σάββατον εἰς τὸ Λυόν, προερ-
χόμενοι ἀπὸ τοὺς Παρισίους ὅπου διέτριψαν
περὶ τὸν ἕνα μῆνα· τὴν δευτέραν ἀνεχώρησαν
διὰ τὴν Μασσαλίαν. Οἱ βασιλοῦπαιδες οὗτοι
ἀνωδεύονται ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Φερρέρν, τὸν
συμπάτριώτην μας. Ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν
μέλλουν νά ὑπάγουν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ
Βηγγάτ. Λέγεται ὅτι τὸ εἰς Γαλίαν ταξιδί-
ον των ἀπέβλεπε τὸ τουρκοπερσικὸν ζήτημα
τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἐ π α π ε ι λ ε ἶ τ ὸ ν
π ὅ λ ε μ ο ν μεταξὺ τῶν δύο μουσουλμανι-
κῶν κρατῶν.

— Γράφουν ἀπὸ τὸ Παλέρμον, τήν 1 Ἰ-
ουλίου. — Ἡ μεταξὺ τῆς κυβερνήσεώς μας
καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας συμφωνηθεῖσα
συνθήκη ὑπεγράφη τὴν 26 τοῦ παρελθόντος Ἰ-
ουλίου, καὶ ἐστάλη εἰς Λονδίνον διὰ νά λάθῃ
τὴν ἐπικύρωσιν τῆς. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀγγλία
ἐνδιαφέρεται μεγάλως εἰς τὴν συνθήκην αὐτήν,
ὅλοι στοχάζονται ὅτι δέν θέλει ἀπαντήσῃ καμ-
μίαν δυσκολίαν ἢ ἐπικύρωσιν τῆς. Ἐάν ἡ Βρε-
τανικὴ κυβέρνησις μᾶς κάμῃ τινὰς παρεχωρή-
σεις, θέλει εἶσθαι εὐκόλον να τῆς κάμωμεν καὶ
ἡμεῖς ἐκ μερὸς μας, ἢ ἐθνικὴ βιομηχανία μό-
νον δόναται ἐκ τούτου νά ὑποφέρῃ. Εἰς τὴν

περιστάσιν καθ' ἣν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰσπανία
ἠθέλον μᾶς ζητήσῃ τὰς αὐτὰς εὐκολίας, τί ἦθε
λε γενεῖν ἡ γερμανικὴ τελωνιακὴ ἔνωσις, τὰ
συμφέροντά τῆς θέλουσι προσβλέπειν· μεγάλως.
Καὶ πραγματικῶς, πλῆθος πρεσβυτέρων τῆς Γερ-
μανίας ἠθέλον εὐρεῖν εὐκόλον ἀνάλωτην εἰς τὸν
τοπον μας, ἀν τὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς
δέν ἦσαν τόσον βαρέα. Εἰς τὰς περιστάσεις
αὐτὰς, τὰ σχηματίζοντα τὴν τελωνιακὴν ἔνω-
σιν κράτη πρέπει νά προσπαθῶσιν νά κάμωσι
διπραγματεύσεις μὲ τὴν κυβέρνησίν μας
(Ἐφημ. τοῦ Αὐγούστου, τὴν 20 Ἰουλίου)

— Κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη ὁ
καθολισμὸς ἔκαμε μεγάλας εἰς τὸ Λούγ—Βο-
ρούγ, πλησίον τοῦ Λεικίστερ (Ἀγγλίαν) ἢ εἰς
τὰ περίεξ ποσότητες. Τούτο προήχθη ἐξ αἰτίας τῶν
προσπαθειῶν τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ἐλέους, συνω-
δίας συστηθείσης νεωστὶ εἰς τὴν Ῥώμην, τῆς
ὁποίας τινὰ μέλη εἶναι καθηγῆται εἰς τὸ σπου-
δαστήριον (Ἰνστιτούτο) τῆς ἀγίας Μαρίας, εἰς Ὁ-
σκόου. Ἐσχάτως κατὰ συνέπειαν ἐνός ἀπο-
συρμῶν γενηθέντος ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς αὐ-
τοὺς ἐξήκονταεὶς προσήλυτοι ἔκαμωσι τὴν ἐξω-
μοσίαν των καὶ προστέθησαν εἰς ἕνα μέγα ἀριθ-
μὸν ἄλλων τοὺς ὁποίους εἶχον κάμει πρότερον.
Οἱ Ἀδελφοὶ τοῦ Ἐλέους ἐτύθησαν διάφορα σχο-
λεῖα διὰ τὰ ἄρβυρα καὶ τὰ θήλυα τὰ ὁποῖα κά-
μωσιν μεγάλας προσόδους, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα μέ-
γας ἀριθμὸς διαμαρτυρουμένων στέλλουν τοὺς
παῖδας των καλλήτερον παρὰ εἰς τὰ σχολεῖα
τῶν διαμαρτυρουμένων. Εἰς ἄλλα μέρη τῆς
Ἀγγλίας, οἱ ἀδελφοὶ ἐκτελοῦν ἀποστολικὰς ὑ-
πηρεσίας παρόμοιαι πρόοδοι γίνονται ἐπίσης
καὶ εἰς τὴν Σκωτίαν, καὶ ἐν πρόσφατον παρά-
δειγμα ἐπικυρεῖ τῶν λόγων μας τὴν ἀλήθειαν.
Εἰς μίαν πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τὴν ὁποίαν ὁ
σεβασμιώτατος καθηγητὴς Κάρρρυθέρ, ἀπο-
στολικὸς τοποτηρητὴς τοῦ Ἐδμυβούργου ἔκα-
μει εἰς Δουδέαν, ἔδωκε τὸ μυστήριον τῆς εὐ-
χαριστίας εἰς πλεον τῶν διακοσίων ἀτόμων με-
ταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμοῦντο τριάνοντα νέοι,
προσήλυτοι.

— Ἐφθασε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν μας
προερχόμενος ἐκ Μιτυλήνης ὁ σεβασμιώτατος διδά-
σκαλος Κ. Σαρδέλης, ὅστις πρὸ πολλῶν ἐτῶν
διδάσκει τὴν ἐκτὴ νεολαίαν εἰς τὸ σχολεῖον.
Χρηματίας παλαιὸς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Κυ-
δωνίων μαθητὴς ἀξιοσεβαστός.

Π Ο Ι Κ Ι Α

— Ὁ Κ. Λεβιάς, λέγει, ἡ Νομοθετικὴ, μέλος
τοῦ Ἰνστιτούτου (Β' Ἀκαδημαϊκοῦ σχολεῖου)
ἀνεχώρητας προτινῶν μηνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα
καὶ τὴν μικρὰν Ἀσίαν, διήλθεν ἐσχάτως εἰς
τὸν ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως ὑπουργὸν
μίαν ἔκθεσιν περιέργον ἀφορῶσαν τὴν ἀρχαιο-
λογικὴν ἀποστολὴν μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιφορ-
τισμένος. Μ' ὄλας τὰς δραστηρίους ἐρεῖνας
γενηθείσας πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀπὸ τοὺς σοφοὺς
Γερμανοὺς, καὶ τὰς δημοσιευθείσας εἰς τὴν ἀρ-
χαιολογικὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἀνακαλύ-
ψεις, ὁ Κ. Λεβιάς ἠδυνήθη νά συνάξῃ, εἰς τὴν
εἰς Ἀττικὴν διακονίαν του, μέγαν ἀριθμὸν ἀ-
νεκδότων Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν. Ἐνήργησε
εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἀνυσκαφὰς διὰ τῶν ὁποίων
ἠδυνήθη νά ἀνακαλύψῃ ἕνα νάον Ἰωνικῆς τά-
ξεως μέχρι τῆς σήμερον ἀγνώστου. Τέλος εἰς

Γέροντα, (μικρὰν Ἀσίαν) εὗρε τέσσαρας ἐπι-
γραφὰς πεντακοσίων ἑτεσσαράκοντα στίχων,
περιεχούσας τὴν Ἑλληνικὴν παράφρασιν ἐνός
μεγίστου μέρους τοῦ νόμου τοῦ μεγίστου οὐ-
δρου (maximum), δημοσιευθέντος ἐπὶ Διο-
κλητιανοῦ, τὸ 301, ὅστις εἶναι πολλὰ ἐπιση-
μὸς διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκονομικῆς πολιτι-
κῆς τῶν Ῥωμαίων. Μέχρι τῆς σήμερον δέν
ἦτο γνωστὸς ὁ νόμος οὗτος ἐμῆ, δι' ἐνός κει-
μένου Λατινικοῦ πολλὰ ἀτελοῦς. Ἡ Ἑλλη-
νικὴ παράφρασις, ἀνακαλυφθεῖσα ἀπὸ τὸν Κ.
Λεβιά, θέλει ἀναπληρῶσιν ἀναμειβόμενος τινὰ
μέρη ἀπωλεσθέντα τοῦ κειμένου τούτου.

— Ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα
τοῦ Σατωρούξ τῆς 26 Ἰουλίου.

Τὴν 20, ἐφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας εἰς πε-
ζοδρόμος, ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ Λιέγη, φέρων ἐπὶ
τῶν ὤμων του εἰς εἶδος κοφίνου, ἐν ὧραϊον κλου-
βίον κατὰ τὰξιν διηρημένον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶ-
χε τεσσαράκοντα τρεῖς περιστερὰς ταξιδευτέ-
ρας ἀνηκούσας εἰς τὴν περιστεριακὴν ἐταιρίαν
τοῦ Σεραινίγε, πλησίον τοῦ Λιέγη. Τὰ ἀξιοπε-
ρίεργα αὐτὰ πτηνὰ ἐφέρθησαν εἰς τὸν Κ. Δή-
μαρχον, ὅστις ἐπικραταλέθη νά ἀρραγίσῃ μὲ
τὴν δημορχικὴν σφραγίδα τὴν μίαν ἐκ τῶν
πετερυγῶν των, διὰ νά γνωρίζεται εἰς τὴν ἐπι-
στροφὴν των ἢ ταυτότητος των. Τὴν 22, εἰς
τὰς πέντε ὥρας τὸ πρωῒ, μετὰ τὸ ἀναγκαῖον
γεῦμα των οἱ ἐνέρινοι οὗτοι ταξιδευταὶ μας ἀ-
φίθησαν πετώντες ἐκί τῆς πλατείης τῶν Σχοι-
νάδων (Cordeliers), τὸ πλείστον μέρος ἔλα-
βον ἀμέσως τὴν πρὸς ἀρκτον διεύθυνσιν· τινὰ
ἄλλα ἔμειναν καθήσαντα ἐπὶ τῶν πλησιοχώ-
ρων στεγῶν τῶν οἰκίων, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέτα-
ξαν διὰ νά φθάσούν τοὺς συντρόφους των. Ὁ
πρῶτος τῆς ἐταιρίας βεβαίως εἶπε τὸ μεγαλύτε-
ρον μέρος τῶν περιστερῶν αὐτῶν, ἀναχωρήσαν-
τες ἀπὸ τὸ Σατωρούξ κατὰ τὰς πέντε ὥρας καὶ
δέκα λεπτά, ὑπήγον εἰς Αἰλλίαν μετὰ τῶν
ἐνδεκα ὥρων καὶ τῆς μεσημερίας τῆς αὐτῆς
ἡμέρας, καὶ οὕτως διέτρεξεν 450 μίλια εἰς ἕξ
ὥρας.

Αἱ αὗται περιστερὰ, μετὰ τὸ φθίσαιμόν των,
θέλουσι ἐπιστροφῆ εἰς τὸ Τουλὸζε διὰ νά ἀ-
ναχωρήσων ἀμέσως. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς
αὐτὰς τὰς διαφόρους ἀναχωρήσεις γίνονται
στοιχήματα μεγάλα βασίζόμενα ἐπὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν φθανουσῶν περιστερῶν καὶ ἐπὶ τῆς
συντομότητος τοῦ καιροῦ τὸν ὁποῖον διακινῶ-
σιν εἰς τὴν διάδοσίν των.

— Ἡ περίφημος Ρεδέκα ἐπισκέφθη καὶ
πάλιν τὰ περίχωρα τοῦ Γόσερ. Τὸ παρελ-
θὸν Σάββατον κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρωίας, εἰς
ἰπέυς ἐφθασεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πουμράχ,
πλησίον τῶν τριῶν στραυρῶν, εἰς τὰ περίεξ τοῦ
Γόσερ, κατὰ ἕξ μίλια ἀπὸ τὸ Σβίνσεα. Εἶπεν
εἰς τὸν φύλκα νά ἀνοίξῃ τὴν πόλιν. Μό-
λις ὁ ἰπέυς διήλθε τὴν πόλιν, καὶ δίδει ση-
μεῖον μὲ τὴν σάλπιγγα, καὶ εὐθὺς ἀνεφάνησαν
60 ἄνθρωποι μεταμορφωμένοι καὶ μὲ μαυρισ-
μένον πρόσωπον. Ὁ φύλκας εἰσῆλθεν εἰς τὸ
οἶκμά του τὸν λέγων ὅτι ἀν ἀνοίξῃ τὴν πό-
λιν, ἢ τὴν μισσανοίξῃ μόνον, θέλει εἶσθαι θι-
νατωμένος. Ἐπειτα, ἡ συνωδία αὐτῆ, ἀφοῦ
ἔρριψε τινὰ πυροβόλα, ἄρχισε νά καταδακρύζῃ
τὰς πόλιν τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ἐν βραχέ-
τι Συνέτριψε μὲ τοὺς πέλεκυς τὴν ἀλυσσον ἠτις

επεκτείνεται από τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου, καὶ κατεδάφισεν ἀκόμη καὶ τὰ τείχη τὰ πλέον πλησιόχωρα τῆς πύλης. Εἰς τιμωρίῳ τῆς ἐφάνη ἐνῶ καιρῷ οἱ Ῥεβεκαῖσται ἐνήργουν τὰ τοιαῦτα· αἱ δέσποναι αὐταὶ ῥίπτουν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τὰ τμήματα τῆς πύλης τὴν ὁποίαν κατεδάφισαν, σύρουσιν τὰ πυροβόλα των εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ὁ ἄβλιος τιμαριωτῆς ἔγεινεν ἄφαντος. Ἀποῦ ἐτελείωσαν τὸ ἔργον των οἱ Ῥεβεκαῖσται, διεσκορπίσθησαν. Μετὰ μεσημβρίαν ἦλθον οἱ κλητῆρες, ὡς κἀμνον πάντοτε, νὰ δεβαιώσουν τὰς γενηθείσας θραύσεις.

— Καρμαθὲν, τὴν 22 Ἰουλίου. — Χθὲς εἰδοποιήθη ἡ ἐξουσία ὅτι οἱ Ῥεβεκαῖσται ἔχουν σκοπὸν νὰ χαλάσουν πολλὰς πύλας κατὰ τὰς ὄρας τῆς νυκτός καὶ νὰ βάλουν πῦρ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Πορδρῦδ. Εὐθὺς ὁ Λοχαγὸς Λόβε διέταξεν εἰς τὸ διοικούμενον παρ' αὐτοῦ τάγμα νὰ σχηματίσουν διαφόρους φυλακὰς αἰτινες νὰ περιφέρονται τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ ἐπαπειλούμενα μέρη, καὶ νὰ διώξουν τὰς συνωδίας τῶν Ῥεβεκαῖστων. Ὁ λοχαγὸς ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὸς μεγάλου ἀποσπάσματος τοῦ τάγματος. Τρία μίλια ἀπὸ τὸ Καρμαθὲν ἠκούσθησαν δύο πυροβολισμοὶ κανονίων διορισμένων διὰ νὰ δίδον σημεῖον εἰς τὰς ταραχὰς, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ βουνοῦ. Μόλα ταῦτα δὲν συνέθη τίποτε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν· ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν ἀποῦ τὸ ἀπόσπασμα διήλθε τὴν πύλην τῆς Βηθανίας, ἀμέσως ἀνωθεν τῶν ὑψηλῶν μερῶν ἰνομαζομένου Πουμπα, ἐν πυροτέχνημα (φουσέκι) ἐβρίθη ἀπὸ ἐν πλησιόχωρον μέρος τῶν ὑψηλωμάτων, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς μεγάλαι πυραὶ χαρᾶς ἀναφθῆσαι ἐπὶ τῶν παρακειμένων λόφων ἀναπεκρίθησαν εἰς τὸ δοθὲν σημεῖον. Ἀμέσως ἐφάνησαν χίλιοι ὑπονομίσται (Λαγουμτζίδες), ἐφοπλισμένοι καὶ καλῶς διοργανισμένοι· ἄρχισαν νὰ καταδαφίζον τὴν πύλην τῆς Βηθανίας. Ὁ φύλαξ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ τὴν φυγὴν. Περιῆλθον ἔπειτα διάφορα χωρία· εἰσνοδεύοντο μὲ μουσικὴν συγχεμένην ἀπὸ τινὰ τύμπανα καὶ τινὰς σάλπιγγας, εἰσῆσαν διαφόρους τευφεκίαις εἰς δειγμὰ θριάμβου. Κατέστρεψαν δύο οἰκίματα φυλακῶν ὅπου συνάζονται τὰ δέκατα. Αἱ ἀταξίαι αὐταὶ διήρξαν ἕως τὸ μεσονύκτιον. Οἱ Ῥεβεκαῖσται τότε ἔγεινεν ἄφαντοι ὡς διὰ μαγείας. Δὲν εἶχον ἐνδύθη γυναικεῖα, ἀλλ' εἶχον τὸ πρόσωπον μεμαυρισμένον, καὶ πολλοὶ ἐφόρουσαν ἀνάποδα τὰ ἐνδύματά των. Πολλοὶ οἰκοκίετοι τῶν πλησιόχωρων μερῶν εἰδοποιήθησαν ὅτι ἐμελλον νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἀπὸ τοῦς Ῥεβεκαῖστας καὶ ὅτι ἐμελλον νὰ καταστραφῶσιν καὶ πυρποληθῶσιν αἱ οἰκίαι των. Ἄλλοι οἱ Ῥεβεκαῖσται ἀνέβαλον τὴν ἐκστρατείαν των δι' ἄλλην νύκτα· αἱ ὑπερβολαὶ εἰς τὰς ὑποίας δίδονται οἱ ἄνθρωποι οὕτοι λαμβάνουν χαρὰ κτηρὰ σφοδρώτερον, διότι ἐτόλμησαν νὰ φανῶσιν ἐφοπλισμένοι εἰς περιχώρα πολυάνθρωπα.

(Τίμας)

ΕΙΧΩΡΙΑ.

Λέγεται ὅτι ὁ Κ. Δήμαρχός μας, μὴ δυνάμενος νὰ ἀνδεῖν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δημοτῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους χρεωστῶνται κἀμπούσαι ποσότητες ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη, ζητεῖ

νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του. Ἡλπίζε πάντοτε, ὡς διαδίδεται, ὅτι ἐμελλε νὰ εὐρεθῇ ἀφούκτως πόρος διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τὰ παλαιὰ τῆς Δημαρχίας χρέη, ἀλλ' ἀποῦ, ὕστερον ἀπὸ τόσα ἀσφαλῆ μισα πρὸς εὐρεσίαν προσωρινοῦ δανείου, δὲν εὐρέθη εἰμὴ πολλὰ ὀλίγον μέρος ἐκ τῶν εὐκαταστάτων δημοτῶν μας μὴ ὄν ἀρκετὲν διὰ νὰ ἀπαντηθῶν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐχόντων νὰ λαμβάνουν, ἐκ τούτου στενοχωρούμενος καὶ μὴ ὑποφέρων καθημέραν τὰ παράκονα, ζητεῖ νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς δευτέρας αὐτῆς θέσεως εἰς ἣν ἤδη εὐρίσκεται. Τινὲς στογάζονται ὅτι ἐκ τῆς ἐκποίησις διαφόρων κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ δημ. Τεμαχίων, θελεῖ δυνηθῆ ἡ Δημαρχία νὰ ἀπαντήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐχόντων νὰ λαμβάνουν, ἀλλὰ τούτο ἀπαιτεῖ καιρὸν ὄχι ὀλίγον, καὶ τὰ χρέη εἶναι πολὺ κατεπεύγοντα, καὶ διὰ τούτου καθίσταται τῷ ὄντι δευτῆ ἡ περίστασις καὶ ἀπαιτῶνται πρόχειρα βοηθήματα.

— Σύμφωνοι καὶ ἡμεῖς κατ' ὄλα μὲ τὸν Αἰῶνα ὡς πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς μεταθέσεως τῆς σταθμοπλοίας τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων, λέγομεν, ὅτι μεγίστην λύπην ἐπροξένησεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας ἡ εἰδήσις αὐτῆ τῆς μεταστάσεως, ἣτις προστιθεμένη εἰς τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τὸν τόπον ἡ νεοσυστηθεῖσα Αὐστριακὴ ἀτμοπλοία θελεῖ ἐπιφέρει ἐπὶ τέλος τὸν ὄλεθρον τοῦ ἐμπορίου μας, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεώς μας· ἀντὶ βοηθημάτων τεινόντων εἰς τὴν ζωοποίησιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ἐμπορίου μας, ἀντὶ ἐλευθέρου λιμένος, εἰς τὴν νῆσον μας, καὶ ἐνὸς λοιμοκαθαρτηρίου εἰς τὴν πλησιόχωρον νῆσον τῆς Δήλου, δὲν φαίνονται οὐδὲ ἀκούονται εἰμὴ ὄλα τάναντι. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι τὸ Ἐπιμελητήριόν μας θελεῖ σπεύσει ἐγκαίρως νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίαις ὡς πρὸς τὸ σπυδαῖον τούτο ἀντικείμενον παρατηρήσεις του πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

— Ὁ Κ. Δ. Μαρκουλίδης, διδάσκαλος τῆς ἄνω Σύρου, τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς τὴν φιλοκαλίαν ἀδιάκοπος προσπάθεια καθίσταται παντὸς ἐπαίνου ἀξία, εὗρεν ἐσχάτως δύο ἀγγεῖα τῆς ἀρχαιότητος ἀνακαλυφθέντα πρὸ πολλοῦ ἀπὸ ἐνα γέροντα Σύριον εἰς τὰ μνήματα, τὰ ὁποῖα ἀπετελοῦν μέρος ἐνὸς ἀγροκηπίου του, τὸ ἐν ἐκ τῶν ἀγγείων εἶναι μέλαν μεπλουμεῖα ἐξωθεν, ἔχον μέγεθος καὶ ὄγκον περὶ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ποδός, εἶναι δὲ ὀλίγον συντεθλασμένον πρὸς τὰ ἄνω· τὸ ἕτερον ὄν λευκόν, εἶναι ἐκ μαρμαροῦ λευκοτάτου περὶ τὸν ἐνα δάκτυλον τὸ κάχος, καὶ ἔχει σχῆμα στρογγύλον καὶ βαθουλωτὸν, δυνάμενον νὰ περιέξῃ περὶ τὰ 150 δράμια ὕδωρ. Τὰ δύο μνήματα, ἐνθα εὐρέθησαν ταῦτα εἶναι περιέργη, ἔχον σχῆμα στρογγύλον τῶν ὁποίων ἡ διάμετρος δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς γαλλικοὺς πόδας πρὸ τὰ κάτω. πρὸς τὰ ἄνωθεν δὲ καταντᾷ εἰς κύκλον σμικρότατον· δηλαδὴ ὅλη ἡ περιχὴ τοῦ μνήματος καταντᾷ εἰς εἶδος κουβουκλίου, τοῦ ὁποίου οἱ κύκλοι βαθμηδὸν σμικρυνόμενοι πρὸς τὰ ἄνω, δὲν ἀφήνουν εἰμὴ μίαν μικρὰν ὀπήν μόλις χωροῦσαν χεῖρα ἀνθρώπινον. Λέγεται ὅτι μετ' οὐ πολὺ ὁ Κ. Δ. Μαρκουλίδης θελεῖ κάμει ἀρκετὰς ἐπιτηφίους ἀνακαλύψεις εἰς ἐν μέρος τῆς νήσου μας.

— Ὁ Μαίραρχός μας Κ. Μοράντης κα

θίσταται δλονέν ἀξίεπαυος διὰ τὴν ὁποίαν δεκνύει δραστηριότητα εἰς τὰ χρέη του. Οἱ ὑπ' αὐτὸν χωροφύλακες διατάσσονται εὐστηρῶς νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς τὰς εἰς, καὶ νὰ μὴ παρεκτρέπωνται παντελῶς ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐσχάτως φοραθεῖς ἓνα ἐνωματάρχη μνησθέντα καὶ παρεκτραπέντα τῶν χρεῶν του, διέταξεν ἀμέσως τὴν δεκαπενθήμερον φυλάκισίν του.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἔλαβε χῶραν εἰς τὸ ἐγκαθῆθα θέατρον ἡ παράστσις τοῦ Ἀριστοδήμου, τραγωδία Ἑλληνικοτάτη ὁ Κ. Λεωνίδας Καπέλλος, ὁ καὶ διευθυντῆς τοῦ Θεάτρου, διεκρίθη τα μέγιστα λαβῶν τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀριστοδήμου· ὅλοι οἱ θεαταὶ ἐκινήθησαν εἰς δάκρυα ἀκούοντες εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὰ προπατωρικὰ συμβάντα καὶ ἡρωικὰ κατορθώματα. Ἡ ζωηρότης τοῦ πρωταγωνιστοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ὑψηλὸν ὕψος του ἐδικαίωσαν ἀποχρόντως τὰς ἐλπίδας τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑρμοπολεως, διότι μετὰ πενταετίαν μόλις ἠδυνήθη καὶ πάλιν νὰ ἐπαναίδη εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Θεάτρου τῆς παριστανομένην Ἑλληνικὴν Τραγωδίαν.

— Πρῶτερον οἱ κλέπται ἐλέγοντο νυκτοκλέπται, διότι ἐκλεπτον τὴν νύκτα, ἣν δὲν λέγονται εἰμὴ ἡμεροκλέπται διότι ἀδυνατοῦντες νὰ κλέψωσι τὴν νύκτα, κλέπτουν τὴν ἡμέραν. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἦτοι τὴν 7 Αὐγούστου ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἠνοιχθῆ μία οἰκία καὶ ἀφρηθήσαν διάφορα σκεύη, ἐπιπλα καὶ ὄλα σχεδὸν τὰ κυριώτερα βουχικὰ ἐξ αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἴδῃ κανεὶς τὸν κλέπτην ὡς λέγουσιν οἱ γείτονες τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπίστευτον. Εἰς μάλιστα ἡ Αστυνομία μας ἐκάμει τὰς ἐρεῦνας τῆς, εἰς μάλιστα ἔγεινεν αἱ περὶ τούτου ἐξετάσεις τῆς, ὁ κλέπτης μέχρι τούδε ἐμεινεν ἄγνωστος. Τὸ δυστύχημα ὑπῆρξε μέγα, διότι ἡ οἰκία ἀνήκει εἰς πτωχὸν οἰκογενειάρχην ἔχοντα καὶ πολυάνθρωπον οἰκογένειαν κ. τ. λ.

— Ὁ νόμος περὶ καταργήσεως τῶν Ὑποδιοικήσεων ἐνεργήθη πλέον καὶ οἱ Ὑποδιοικηταὶ καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν δι' ἰδιαιτέρου Β. Διατάγματος ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης διαταχθέντες νὰ παραδώσωσι τ' ἀρχεῖα εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν Διοικητάς. Ἡ ἐπαρχία Σπερτζῶν κατὰ τὸν νόμον ἀπεπαύσθη ἀπὸ τὴν Ἀργολίδα καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν Διοίκησιν Ὑδρας, ἡ δὲ Διοίκησις αὐτὴ τὸ μὲν ἡμῖς τοῦ ἐτους θελεῖ ἐδρεύει εἰς Θήραν, τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖς εἰς Σπερτζας.

— Τοῦ Κ. Παντιᾶ Ῥάλλη ὁ διορισμὸς ὡς πρίσβεως τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς ἐν Λονδίνῳ ἄνευ μισθοῦ ἔλαβε τέλος. Τὸ Οἰκονομικὸν τούτο κατόρθωμα δὲν εἶναι μικρὸν, καὶ τὴν παρούσαν ἐποχὴν πολὺ βεβαίως χαρακτηρίζει. Θελεῖ, ἄρα συστήσει καὶ ὁ Κ. Κωλέττης κανένα διὰ τοὺς Πορτισίους;

— Τῆ 11 ὥρα π.μ. 7 Αὐγ. τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἔρθασεν εἰς Πειραιᾶ τὸ περιμενόμενον Ἀγγλικὸν ἀτμῶπλοισιν, φέρου, ὡς βεβαιούται, τὰς τελευταίας ἀπαντήσεις ἡ τὸ συνταχθέν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμμηχικοῦ Συμβουλίου. Ὅτι δὲ ἀναγκαῖον καὶ περιέργου πληροφορηθῶμεν, θέλομεν δημοσιεύσει διὰ τῶν ἐπομένων φύλλων, ἐνῶ ἐξέρχεται ἡδη τὸ παρὸν ἐκ τῶν πιεστηρίων.

(Ἐκ διαφόρων Ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας)